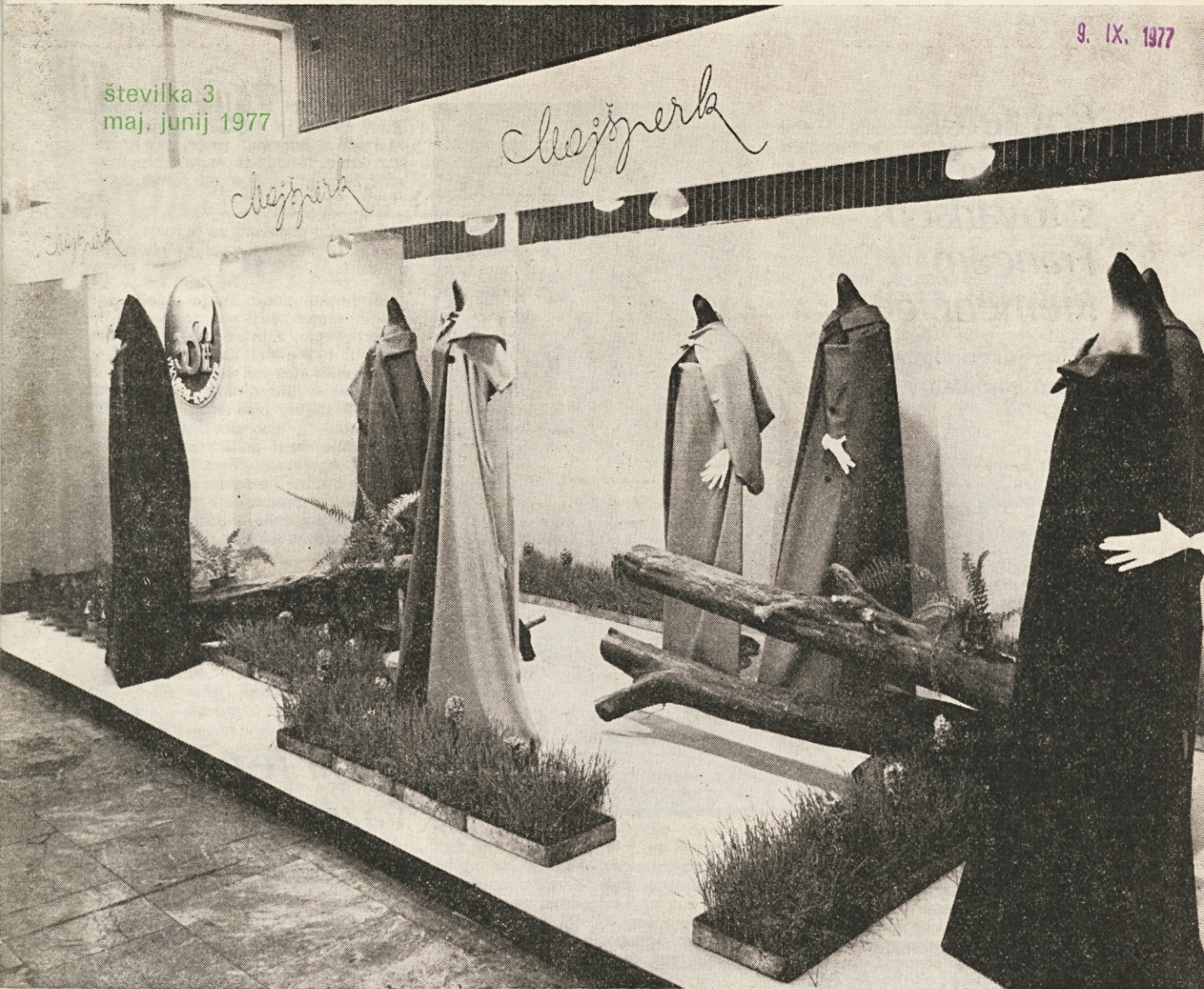

številka 3
maj, junij 1977

Majšperk

Majšperk

Majšperk

*mladina
včeraj, danes, jutri*

Povzetek razgovora s tovarišem Francem Klemenčičem,

podpredsednikom sveta
zveze sindikatov Slovenije
Ptuj

Pred kratkim je obiskal organizacijo združenega dela Tovarno volnenih izdelkov Majšperk podpredsednik Občinskega sveta zveze sindikatov Slovenije Ptuj, tov. Klemenčič Franc, mi pa smo izkoristili izjemno priložnost in mu zastavili nekaj vprašanj.

Tov. Klemenčič, kakšne so naloge sindikatov v letošnjem letu, saj vemo, da je nosilec političnih akcij, predvsem pa uresničevanje zakona o združenem delu, prav sindikat?

Kot prvo bi najprej omenil dohodkovne odnose, saj vemo, da so ti tisti, ki nas povsod »žulijo«, pa naj si bo to v gospodarstvu ali negospodarstvu. Ker je že padlo vprašanje o nalogah sindikata naj omenim, da smo prav v sindikatu zadolženi, da pomagamo pri urejanju dohodkovnih odnosov, in delitvi osebnih dohodkov v združenem delu. To se pravi; v vsaki temeljni organizaciji združenega dela moramo do konca leta 1977 urediti osebne dohodke, kakor nam citira zakon o združenem delu. Vprašali bi se lahko, kakšen je citat zakona o združenem delu — osebni dohodek delavca se določa tako, da »ustreza rezultatom njegovega dela in njegovemu osebnemu prispevku, ki ga je dal s svojim živim delom in z upravljanjem in gospodarjenjem z družbenimi sredstvi. To je v sedanjem in minulem delu, da skrbi za povečanje dohodka temeljne organizacije.

Poleg načela delitve po delu uporabljajo delavci tudi načelo solidarnosti, ter s tem pomagajo h kritiju določenih socialnih in drugih potreb delavcev z nižjim osebnim dohodkom in njihovim družinskim članom.

— Torej velja načelo — »plače po delu«. Seveda pa tu ne smemo prezreti meril za ugotavljanje uspešnosti dela, le-te pa morajo imeti same temeljne organizacije združenega dela. Sedanji pravilniki o delitvi osebnih dohodkov odpahejo. Potrebno je poiskati nova merila. O teh merilih pa se moramo sami pogovoriti z delavci. Mislim, da mi ni potrebno posebej poudarjati kakšna so merila za zagotavljanje uspešnosti poslovanja, torej: kvaliteta, produktivnost, ekonomičnost in stroški so glavni vir dohodka. Čim boljše je vse to, tem boljše bodo tudi naši OD.

Tovariš Klemenčič Franc (Foto: Karneža)

Naj omenim še to. Danes je spričevalo pogoj za zasedbo delovnega mesta, tu pa ne smemo prezreti sposobnih posameznikov, ki s svojim vestnim in uspešnim delom nadomestijo tudi delno izobrazbo. Mislim, da me boste pravilno razumeli, izobraževanje je predpogoj za delo, potrebna pa je tudi vestnost in natančnost, pa naj si bo pri izobražencu ali nekvalificiranem delavcu. Eno pa se moramo zavedati, da v današnji socialistični ureditvi odpahejo razni »gospodje« in čas je, da se zavemo tega, da smo »delavci« vsi.

Torej, tudi načelo — nagrajevanje po delu! Danes je to novost, ki jo je prinesel zakon o združenem delu in sindikati ne bodo mogli zagovarjati več stališča »vsem enako«, temveč se bomo morali zavzeti za »po delu!«

To je eno, druga pa, vse temeljne organizacije združenega dela morajo čimprej pripraviti samoupravne sporazume med temeljnimi organizacijami in splošnimi službami. Tudi ti sporazumi bi morali biti pripravljene do konca tega leta.

Tovariš Klemenčič, še eno delikatno vprašanje — kakšne so perspektive gospodarjenja v letu 1977 v ptujski občini?

Mislim, da bi to vprašanje lahko povezal z zakonom o združenem delu. Tu so ponovno samo naloge, zadolžitve in uresničevanja. Pri sindikatu se v letošnjem letu že pripravljajo volitve. Vsaka temeljna organizacija združenega dela mora imeti koordinacijski odbor za volitve. Ko bodo ti odbori formirani se takoj prične z evidentiranjem po sindikalnih skupinah. Evidentirati moramo čimveč ljudi seveda takšnih, ki so voljni delati, da ne jemljejo funkcij samo za boljše ime, temveč, da bodo delali in si to »dobro« ime tudi zaslužili. Mislim, da so za to zadolžene vse družbenopolitične organizacije, ki bodo poskrbele, da bodo evidentirani res dobri

samoupravljalci in aktivni družbenopolitični delavci. V stik je potrebno stopiti tudi s krajevno skupnostjo v vašem kraju. Naloga bi morala biti izpeljana že pred koriščenjem letnih dopustov.

Ob koncu pogovora se je tovariš Klemenčič zanimal še za naše glasilo in poudaril:

Mladinsko glasilo ni le glasilo vas mladih, temveč tudi nas, torej vseh, ki ga prebiramo, zato ne smete dovoliti, da bi ga tudi morali sami financirati. V koliko vaša delovna organizacija nima sredstev za financiranje, je potrebno navezati stike z občinskim sindikalnim svetom — z izobraževalno interesno skupnostjo, kajti glasilo spada tudi v vrste izobraževanja. Sam list je dober, zato ga nikakor ne smete opustiti, temveč nakladdo izvodov celo povečati. Kljub temu, da je glasilo mladinsko, bi lahko tudi strokovne službe prispevale svoj delež.

Tovarišu Klemenčiču se za njegove besede najlepše zahvaljujemo.
Radomira K.

Niso važni rezultati, važno je sodelovati

Leto 1977 je leto zgodovinskih jubilejev, leto ki mu nekateri pravijo kar Titovo leto.

Tito je zrasel v deželi, katere narodi so bojevali bitve za socialno in nacionalno osvoboditev, zrasel je v času, ko v zgodovini narodov ni bilo jasnih kažipotov, v času, ki je zahteval odločnost, hrabrost, borbenost, neizčrpno moč volje in duha. To je bil čas, ki je iskal Tita in v katerem sta njegova ustvarjalnost in moč našla prave ljudi v bitki za novo življenje, ki se je rojevalo.

Tito to je beseda, katero pozna vsak, to je partija, to je revolucija. Težko je izkazati čast, težko je izkazati to kar Tito zasluži, vendar delček te časti smo izkazali tudi mi v Majšperku, saj smo v čast letošnjih zgodovinskih jubilejev pripravili športna srečanja z DO Merinka in z vojaškim garnizonom iz Maribora. Niso bili važni rezultati, ampak sodelovanje.

Takšen je bil rezultat 3:3. Izgubili smo srečanje v ribolovu, šahu in odbojki, dobili pa smo srečanja v namiznem tenisu, streljanju in nogometu.

Odigrali smo že tudi povratna srečanja in rezultat je bil pravtako tesen 3:2 za Mariborčane. Vseh disciplin se v Mariboru nismo udeležili, saj sta delovni čas in razdalja bili precejšnji oviri.

Naša srečanja so bila športna, na bazi prijateljstva, upamo pa tudi da rezultatsko nismo razočarali.

Lešnik Albin

Poslovanje Tovarne volnenih izdelkov Majšperk

Posveta, ki se je vršil 9. maja 1977 v prostorih Tovarne volnenih izdelkov Majšperk, so se udeležili predsednik SO Ptuj tov. Gorjup Branko, načelnica oddelka za plan in finance tov. Čarman Jožica, direktor SDK Ptuj tov. Kneževič, podpredsednik Občinskega sveta ZSS Ptuj tov. Klemenčič, inšpektor SDK Ptuj tov. Mayer, direktor Tovarne volnenih izdelkov Majšperk tov. Bajec Ivan in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov TVI Majšperk.

Glavna tema posveta je bila obravnavna in problematika vzrokov nastanka primanjkljaja, ki ga je izkazovala Tovarna volnenih izdelkov Majšperk ob koncu leta 1976. Zavedati se je treba, da je situacija, ki jo trpi TVI, posledica več let nazaj. Tovarna se je zaradi notranjih pomanjkljivosti prepočasno prilagajala novim gospodarskim razmeram in tako ni mogla slediti zahtevam tržišča. Prikazovale so se tudi subjektivne težave, ki se sproti niso pravilno obravnavale in se napram njim niso izvedle pravne sankcije.

Velik vpliv na poslovanje je imela in ima tudi v bodoče kadrovska struktura. Tov. Kneževič ugotavlja, da tovarna ni imela dobrega kadra, kar po njegovem mnenju še do danes ni urejeno. Več sredstev bi morali nalagati za strokovno izobraževanje in ga omogočiti mladim, kajti zavedati se je treba, da se danes gradi predvsem na mladih vrstah ter, da slaba kadrovska zasedba pogojuje druge težave.

Tudi družbenopolitične organizacije so se preslabo in premalo zavzemale. Samoupravna organiziranost po oceni družbenopolitičnih organizacij in sindikata ni bila na pravem nivoju in zanimivo je dejstvo, da pri vseh delovnih organizacijah, ki so izkazovale izgubo ni bilo prave samoupravne organiziranosti. Vse samoupravne strukture in

Konferenca v TVI

(Foto: Karneža)

družbenopolitične organizacije bi se morale zavedati svojega položaja in s tem tudi pravilno ukrepati.

Pohvalne pa so mladinske vrste, ki so z novim vodstvom oktobra lani pokazale svojo aktivnost in prizadevnost na vseh področjih.

Delovanje družbenopolitičnih organizacij je po mnenju sekretarja osnovne organizacije ZK tov. Klariča prav zaskrbljujoče. Pristopili smo k analizi našega stanja in sprejeli akcijski program, ki so ga samoupravni organi tudi potrdili. Družbenopolitične organizacije se zadolžuje, da periodično spremljajo stanje na realiziranju tega programa. Po svoji vertikali morajo informirati o rezultatih uresničevanja tudi občino.

Tudi povezanosti med družbenopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi organi ni. To bi se v bodoče moralo urediti, kajti le teamsko delo in prizadevanje nam bosta dala rezultate in cilje, ki smo si jih zadali. Danes vemo, da je prevzel sindikat popolnoma nove funkcije, tu v tovarni pa se kaže napram temu popolna neaktivnost, saj je že s strani članstva premalo zanimanja in nesodelovanja na občinskih konferencah.

Do zastojev je delno privedla tudi nove odredbe, ki je bila izvedena aprila lani. Po tem datumu so se v tovarni vidno začele večati zaloge. To nam je povzročilo take težave, da smo ostali sredi proizvodnih programov, tržišče pa nam ni dalo napotkov za perspektivo, zato se mu nismo mogli prilagoditi. Tak moment je vplival na neuravnovešenost naših programov.

Poleg tega spadamo med proizvodne organizacije, ki si ustvarjajo cene z dogovori na trgu. Zato so nas presepetile tudi spremembe v deviznem sistemu. V bodoče se bomo morali organizirati tako, da se bomo tržnim razmeram lahko prilagodili, kajti proizvodnja je odvisna v večji meri od tržišča.

Sanacijski program je pripravljen in posredovan vsem občinskim in republiškim institucijam. Po mnenju direktorja SDK Ptuj je program dobro pripravljen in časovno usmerjen. V njegovo izvedbo se morajo vključiti vse družbenopolitične organizacije in samoupravni organi, ter se izbrati nosilci odgovornosti, ki bodo za svoje delo tudi odgovarjali.

In za konec še mnenje direktorja delovne organizacije Merinka tov. Šubica:

Kolektiv v Majšperku je zdrav, zato ne razumem zakaj se tu formirajo posamezne skupine. Tudi kadra je dovolj, ni pa bil enoten, še posebej vodstvo, ki igra največjo vlogo v medsebojnih odnosih.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Problemi - aktivnost - nezainteresira- nost

Napisala bi vam rada nekaj o organiziranosti in delu mladinske organizacije v delovni organizaciji Merinka.

Zveza socialistične mladine v Mariborski tekstilni tovarni je organizirana na koordinacijske svete, te pa tvorijo osnovne organizacije po delovnih organizacijah. Naš koordinacijski svet ZSMS je v preteklem letu štel dve osnovni organizaciji — tkanine s skupnimi službami in pa barvarno in konfekcijsko hlačnih nogavic.

Zaradi lanskega slabega dela, nezainteresiranosti pri mladih za delo v naših vrstah, smo se odločili, da obe osnovni organizaciji ZSMS združimo v eno. Zamenjali smo vodstvo (tu mislim predvsem na predsedstvo) sestavili ga iz članov zveze komunistov, saj bi se ti morali zavedati svojih dolžnosti, ki so jih s tem sprejeli, oziroma dobili.

V letošnjem letu se nam je kot druga osnovna organizacija ZSMS pridružila osnovna organizacija Tovarne volnenih izdelkov Majšperk. Že takoj v začetku smo našli skupen cilj pri delu, izdelali program o skupnem delu, izmenjali izkušnje o delu ene in druge osnovne organizacije, in si obljubili vsestransko pomoč pri delu.

(Nadaljevanje s 3. strani)

Učinkovitost gospodarjenja bo izvedena z odpravo vzrokov za nastalo izgubo. Majšperk mora delati to, kar je sposoben narediti in kar lahko proda. Spremeniti je treba mentaliteto in se znebiti občutka, da tega, kar se proda in potrebuje na tržišču, ni Majšperk sposoben napraviti.

Osební dohodki v Majšperku niso slabi, kaže pa se malo prevelika uravnilovka. V teku meseca maja preide Majšperk na sistem nagrajevanja, ki ga ima Merinka. Po novem sistemu se sestoji osebni dohodek iz treh komponent: osnovne postavke, norma in stimulatívni del (interna stimulacija).

V sanacijskem programu je predvidena tudi modernizacija. Le-ta je nujno potrebna, da dosežemo nivo, ki smo si ga skupno zastavili. Tovarna je sicer že precej izčrpana, vendar poudarjam, da izčrpana ni toliko, da se ne bi dala »spraviti na noge«.

To je le nekaj vzrokov, ki so pripomogli k naši situaciji. Teh je seveda veliko več; tako subjektivnih kot objektivnih. Toda zavedajmo se: naša naloga je, da bomo podvzeli pravilne ukrepe, da bomo te vzroke odpravili. To pa bomo v prvi vrsti dosegli z enotnostjo in s pravilnimi medsebojnimi odnosi. Le enotnost in prizadevanje vseh nas bosta pokazala tiste rezultate, ki si jih želimo.

Vanja Lampret

Ker je ena in druga osnovna organizacija zelo močna po številu zaposlitve mladih delavcev, je naša velika naloga, da jih čim več vključimo v našo sredino in delo v naši organizaciji. Pri tem pa naletimo na velik problem nezainteresiranosti. Saj sedanjí tempo življenja in vse večja potrošniška mrzlíca ter večji standard, človeku puščata vse manj časa. To pa bi lahko omílili (nezainteresiranost) s pestrim programom dela. V sestavo programa naj bi vključili čim več srečanj, kjer bi se medsebojno spoznavali, prišli na dan s svojimi problemi in se pogovorili o sto stvaréh, ki zanimajo mlade. Velik in zelo boleč problem so stanovanja. Vsi se zavedamo, da je za dobro opravljeno delo na delovnem mestu, za pravi len telesni in duševni razvoj potrebno imeti prostor, kjer se po naporém delu sprostiš, spočiješ, se lahko zabavaš v družinskem krogu, potrebno imeti prostor — stanovanje in to je želja vsakega mladega človeka, ki je na poti, da si ustvari družino.

Mladinska organizacija je tista celica, ki naj bi mladega človeka idejno politično izobraževala. Vsak mladinec, član naše organizacije naj bi po svojih močéh pomagal pri izvajanju samoupravnih sporazumov, da bi jih čimprej pričeli izvajati tudi v delovnem okolju. Smo pa tudi baza za sprejemanje novih članov v vrste zveze komunistov. Saj le mi poznamo delo mladega v svoji organizaciji in tako kot se je odrezal pri delu pri nas, se bo tudi v drugih družbenopolitičnih organizacijah.

Toliko za prvič, saj ima ena osnovna organizacija ZSMS, kakor druga iste probleme, samo da pri vas so eni večji kakor drugi, drugi so pa večji kakor prvi pri nas v Merinki. S skupnimi močmi pa bomo težave skušali vsaj zmanjšati, če jih v celoti ne moremo odpraviti.

Predsednik OO ZSMS
DO MERINKA
Neva Guček

Na dopustu

Dopust.

Užitev na toplem soncu,
veselje in radost v topli vodi.
Vendar — dolg čas.

Nevidna sila nosi misli k tebi:
se boš vrnil k meni?

Lepo je tukaj, res lepo.

a kaj, ko tebe ni ob meni.

Je morda tudi tebi zdaj hudo pa meni,
res vedno misliš name?

Misli moje vedno so pri tebi,
počuti se sproščeno in lepo,
kakor da čutiš me v objemu.

Prav zdaj poljubljam te,
sprašuješ se: kako?

Drhteče in strastno,

kakor še nikdar poprej.

Prebudim se.

So bile to sanje?

Ne, vse je res.

le tebe ni ob meni.

Prisluhni srčnemu utripu,
pa vedel boš,
za koga bije zdaj,
zdravnika bolno srce potrebuje
in dober lek,
ljubezen tvojo.

N ikdar v življenju
sreče ne bom užila —
so besede na ustih tvojih zdaj,
Toda zakaj?

V cvetu rosne si mladosti,
poln upov, nad.

Naj čas ti zvesti bo zdravnik,
ki ublaži vse ti bolečine,
naj up ti hrana bo vsakdanja,
ki hrani vsako te minuto.

Odvrti trdo roko obupa
in glej,

saj si je tudi tebi sonce sreče.

Tudi zate se odpira novi svet,
svet v katerem so še sanje,
a kmalu bo resničen.

Zakaj tedaj obup,

Čemu vse solze?

Zakaj tema v življenju tvojem,
ko zunaj lep je,

sončen dan!

Lukman Zdenka
DO Merinka

Kdor ljubi

Veter nežno zašepče.
cvetu cvet približa,
zdaj čutim tudi jaz,
isto sreča, kakor cvet.

Čutim dlani nežne,
nežnosti poln tvoj dih,
in nežen s strastjo sklenjen
tvoj poljub.

Pesnik nisem, to se ve,
zato naj pišem ti
besedi dve,
— ljubim te.

Kdoj ljubi, ne pozabi,
kdor pozabi, ljubil ni,
kdor ljubi in pozabi,
ta ljubezni vreden ni.

Zdenka Lukman
DO Merinka

Marina Mraz

Pretekli teden smo obiskali predsednico občinske konference Klubov OZN Celje, Marino Mraz, študentko Visoke ekonomske komercialne šole, ter ji zastavili nekaj vprašanj, katera vas bo do gotovo zanimala.

Tov. Marina, od kdaj delate v Klubu OZN in kdaj se postali njen predsednik?

— V Klubu OZD delam že več kot štiri leta, za predsednika Kluba pa sem bila izvoljena pred dvema letoma. Poleg tega sem še član predsedstva ZSMS, aktivno pa delam v koordinacijskem odboru za mednarodno dejavnost pri OK SZDL Celje.

Marina, kakšne so naloge Kluba OZN, kako jih uresničujete pri vas, s kakšnimi težavami se srečujete?

— Letos praznujemo 20 let dela klubov OZN Slovenije. Organizacija se je se je od svoje ustanovitve naprej hitro širila in danes deluje v Sloveniji 350 klubov z okoli 10.000 člani, ki se ukvarjajo z vso problematiko, ki zadeva jugoslovansko notranjo ter zunanjo politiko in mednarodne odnose in delujejo v vseh sredinah: v osnovnih in srednjih šolah, na visokošolskih ustanovah, v KS in v DO. Smo pripadniki organizacije, v katero prodira misel o enotnosti sveta. Borimo se za mir, svobodo vseh, enakopravnost, za svet brez vojne in lakote. Vemo, da to ne bo uspelo čez noč, vemo, da mi ne bomo tista generacija, ki bo spremenila svet. V statutu naše organizacije je rečeno: Cilj klubov OZN je proučevanje svetovnih problemov, zavzemati se za načela miru, za razvijanje enakopravnega sodelovanja in prijateljstva med narodi ter državami ne glede na njihovo družbeno ureditev, za odpravo kolonializma in drugih oblik vmešavanja v notranje zadeve dežel in podobno.

Naša organizacija ima vzgojni pomen, saj si prizadevamo, da si mladi pridobivajo mnogo družbeno vrednih navad, spoznanj, zdrave interese in pripravljenost delovati za plemenite cilje in načela Ustanovne listine OZN. Tako prispevamo k splošni razgledanosti mladine, formiranju pravilnega po-

gleda na sodobna družbena dogajanja pri nas in v svetu.

1. avgusta se je končala v Helsinkih konferenca o evropski varnosti in sodelovanju. Pred nami pa je Beograjski sestanek. Helsinška in Beograjska konferenca sta rezultat novih teženj in sprememb v mednarodnih, političnih, gospodarskih in družbenih odnosih po 2 SU, ne samo v Evropi, temveč na vsem svetu. Živimo v času ko se narodi vse odločneje bojujejo za svobodo in neodvisnost, za mir in enako varnost vseh, za enakopravno in vsestransko sodelovanje, za gospodarski in družbeni napredek. Značilno je vse večje prebujanje narodov pod kolonialno oblastjo, ter vse večje povezovanje sveta v celoto in vse hitrejša povezovanje interesov vseh narodov. Narodi sveta so med seboj odvisni, odvisnost neizogibno in hitro narašča. Samo združeni narodi lahko rešijo skupne probleme človeštva. Vedno se iščejo nove poti za reševanje mednarodnih problemov. Izkazalo se je, da je vsklajevanje stališč in upoštevanje interesov vseh narodov na konferencah, edina mogoča pot, da bi dosegli tisto, kar bo sprejemljivo za vse.

Konferenco v Helsinkih lahko ocenimo kot prelomnico, kot premik Evrope k sožitju in miru, kar smo dosegli, je pomembno, vendar ne smemo biti zadovoljni. Sestanek v Beogradu je šele prvi v dogli verigi. Danes je vojna v zavesti večine ljudi osovražena in velik absurd, in jo zavračamo kot sredstvo za reševanje problemov. Zavračamo in obsojamo, kajti neodvisnost in enakopravnost narodov ni več samo misel, temveč stvarnost. Zato se moramo še naprej boriti, da bodo sklepi,

sprejeti v sklepni listini uresničeni. S tem pa bomo tehtno pripomogli k uresnitvi ciljev ustanovne listine OZN.

Jugoslavija je gostiteljica prvega sestanka, na katerem naj bi ocenili dolej prehojeno pot in ugotovili možnosti za krepitev varnosti in sodelovanja v Evropi. Pričakujemo in želimo, da se bo sestanek v Beogradu odvijal v prijateljski in delovni atmosferi, da bodo diskusije prežete z željo za sporazumevanjem v smislu nadaljnega sodelovanja in varnosti v Evropi. Če bodo naša pričakovanja zpolnjena, bo beograjski sestanek doprinesel nadaljnji afirmaciji sklepov, sprejetih v Helsinkih. To bo nov velik prispevek k nadaljnji razširitvi procesa popuščanja, utrditvi miru in varnosti v svetu in napredu enakopravnega sodelovanja v svetu.

Ali se ustanavljajo klubi OZN, je za ne med mladimi dovolj zanimanja?

— Mislim, da bo za vas zelo zanimiva vest, da smo pričeli ustanavljati klube OZN tudi v delovnih organizacijah.

Oblike dela pa so predvsem: zbiranje gradiva za razstave, za seminarske naloge, razna predavanja, ki so povezana z najnovejšim dogajanjem v svetu in v sami Jugoslaviji s poudarkom na miru, ter s spoznavanjem raznih mednarodnih dogodkov, tujih dežel in domovine.

Toplo priporočamo ustanavljanje klubov OZN, v temeljnih organizacijah združenega dela, tudi na podeželju, in ne samo v mestih.

Tovarišici Mrazovi želimo še veliko delovnih uspehov pri nadaljnjem delu, kakor tudi pri nadaljnjem študiju. Želimo tudi, da se njene želje v klubih OZN uresničijo.

Radomira K.

Imejmo se radi — nič vojne!

Titu za njegov jubilej

Leto 1977 TITOVO in
naše ljubilejno leto

Beseda Tito — je pojem tistega, čemur pravimo: pogum, borbenost, pravica, prijateljstvo med narodi, življenje — boljše življenje vsega človeštva. Vključil nas je v organizacijo neuvrčenih dežel, saj lahko le take dežele živijo tako, kot zahteva današnji svet.

Med NOB se je boril skupaj s svojimi tovariši z njimi preživel težke trenutke silovite borbe na Neretvi, Sutjeski, bil je ranjen, vendar ni klonil vse dokler ni prišel težko pričakovani dan, dan svobode.

Jugoslavija je bila porušena, vendar na novo zgrajena iz misli in dela našega Tita. Kljub njegovim 85 letom, katerega rojstni dan letos praznujemo, še vedno opravlja svoje zahtevne naloge z mladostnim poletom. Srečuje se z različnimi problemi in težavami, vendar se s pogumom v očeh spoprime z njimi in jih tudi premaga.

Veseli smo lahko, da je Tito še vedno med nami, hvaležni smo mu lahko za svobodo, ki jo uživamo, za pravice delavskega razreda za katere se bori, kajti želimo, da bi tako še dolgo ostalo.

Danica Ribič

Narisala: Danica Ribič

Prišlo je leto 1977 v katerem proslavljam 85-letnico rojstva našega voditelja tov. Tita in obenem 40-letnico njegovega vodenja KPJ, v Sloveniji pa še posebej 40-letnico ustanovnega kongresa KPS, ki je bil v noči med 17. in 18. aprilom na Čebinah nad Trbovljami. V počastitev tega velikega dogodka v zgodovini Slovenskega ljudstva bo ob 40. obletnici ustanovnega kongresa slavnostna seja CK ZKJ v Ljubljani.

Po vseh večjih Slovenskih krajih so svečano proslavili te pomembne jubileje s kulturnimi prireditvami in s športno dejavnostjo. Tudi naša Krajevna skupnost je svojo nalogo izpolnila, vendar bi ta visoki jubilej moral prodreti tudi v vasi, ki so odmaknjene v zatišje Haloz. Menda bi bilo prav, da se sleherni državljani zaveda tega pomembnega dogodka in visokega jubileja našega tovariša Tita. Vse takšne dogodke in jubileje bo treba bolj spoštovati in z njimi seznaniti tudi mladino na podeželju. Vsi dobro poznamo strukturo narodnoosvobodilnega boja. Stevilni borci in partizanske enote so se v boju proti mnogo številnejšemu sovražniku prekalili in spoznali, da je svoboda največja vrednota, katero uživamo. Ravno to nas uči, kako je treba braniti težko izbojevano svobodo, in jasno nam mora biti, da človek danes lahko svobodno izreka svoje mnenje o napredku gospodarstva naše domovine, predvsem po zaslugi NOB.

Naša država je v svetu poznana kot aktivni pobudnik miru in miroljubnega sožitja. Želi mir, prijateljstvo, enakopravno sodelovanje, medsebojno spoštovanje do slehernega človeka. Prav zaradi tega pa ne morem razumeti, kako se lahko v naši družbi ponovno pojavljajo besede »gospod in gospa« in to vse pogostejše. Vendar upam, da jih bomo odpravili s skupno močjo in organiziranostjo naše družbe. Verjamem, da je tisti, ki ima preveč, prevzeten, nekaterim pa je dovolj, če imajo urejeno stanovanje in z veseljem opravljajo svoje delo. So pa posamezniki, ki imajo stanovanja kot katedrale, vikendice, najboljše avtomobile, visoke osebne dohodke, pa se kljub temu prav malo zanimajo za družbeno delo.

Ljudem manjka ognja, tistega ognja, ki je nas med vojno tako ogreval, da smo še danes mladi in bi želeli biti še naprej, vendar je to nemogoče. Upam, da vsi skupaj želimo obujati spomine na takšne dogodke in proslavljati takšne jubileje, kot nam jih je prineslo leto 1977. Proslavitev tako pomembnih dogodkov bi morala prodreti da najbolj zakotnih predelov Haloz.

Vemo tudi, da kmetje niso praznovali teh jubilejev, in če jih ne bomo politično bolj osvestili jih tudi v bodoče ne bodo.

Osvobodilna fronta je nastala na temeljih ustanovnega kongresa ZKS, 1. maj, svetovni praznik dela, dan zmage in dan mladosti, so za nas zelo pomembni prazniki. Zaželeno bi bilo, da vse te jubileje praznujemo s poudarkom, da smo svobodni in da živimo v Titovi domovini.

Maksimiljan Krivec

Pot od boja - do končne zmage

»TITO PARTIJA«, so vzkliki, ki se oglašajo povsod tam, kjer se pojavi naš dragi TITO in povsod tan, kjer se omenja njegovo ime.

TITO—JUGOSLAVIJA sta samo dve besedi, besedi, ki sta dokaj kratki, vendar za nas v domovini vredni zlata in vredni največjega ugleda in spoštovanja v celem svetu.

TITO je človek — mit zgodovine vsega človeštva, ki je naredil Jugoslavijo državo socializma, državo neuvrščenosti, enakopravnosti, bratstva, enotnosti, ter prijateljstva z vsem svetom

Letos, ko praznuje tovariš Tito 85. rojstni dan, letos, ko praznujemo 40 let KPJ, letos, ko praznujemo 25. let samoupravljanja, se moramo še posebej po-

svetiti vsem tem praznikom.

Tako smo tudi pri nas v Majšperku določili 16. april za dan praznovanja vseh teh jubilejev.

Narisala: Danica Ribič

S praznovanji in delovnimi zmagami slavimo letos tri velike jubileje 40-letnico ustanovitve Komunistične partije Slovenije, 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo KP in njegov 85. rojstni dan.

Ob velikem prazniku 1. maju, ki je že za nami se spomnimo na dni, ko so kladiva v rokah zatiranih, kresala iskre uporov in zmag. To je zgodovina — to je človek današnjega dne, ustvarjalec, graditelj miru, bratstva in enakopravnosti. Človek, ki sam ustvarja zgodovino zase in za bodoče rodove in prav to je tisto, kar potrjuje upravičenost nekega dne v preteklosti, da postane in ostane tudi sedanjost.

Vsi ti datumi iz preteklosti so prav zato datumi današnjega dne: niso ostali le zapisani, temveč so v vsej svoji zgodovini pomenili tudi uresničitev svobode in enakopravnosti, volje in teženj narodov!

Ribič D.

Priredili smo prijateljska športna srečanja z DO Merinka iz Maribora v nogometu, odbojki, šahu, namiznem tenisu, ribičiji in streljanju. Vsa športna srečanja so se pričela s slavnostnim sprejemom naših gostov iz Maribora ob 8. uri zjutraj. Športna srečanja so se odvijala v telovadnici osnovne šole Majšperk, na šolskem igrišču, ter igrišču za nato tovarno, v sejni sobi in na odru v sami dvorani. Vsa srečanja so potekala brez zapletov brez zastojev in tako so bila športna srečanja končana ob 12. uri. Ob 13.30 se je pričel slavnostni del s podelitvijo priznanj in kulturnim programom. Pred samo proslavo so učenke osnovne šole izvedle na igrišču vajo s krogi in nato se je pričela proslava s slavnostnim govorom Mohorko Rafka. Tovariš Markovič Živadin je podelil zahvale za dolgoletno aktivno delo na družbeno-političnem in kulturnem življenju, tov. Mesarič Cirilu za večletno uspešno vodenje tamburaškega zbora in kinosekcije. Tov. Campa Antonu za njegovo dolgoletno delovanje v dramskem krožku oz. kulturnem življenju v Majšperku nasploh, tov. Predan Borotu za prizadevno in vestno delo na političnem področju. Spored so je nadaljeval s pesmimi osnovnošolskega mešanega pevskega zbora, recitacije s strani osnovne šole, dekliškega pevskega zbora, ter recitala, ki so ga pripravili mladinci in mladinke TVI Majšperk.

Za veseli del našega slavnostnega dne so poskrbeli ribiči, ki so pripravili zabavo, toda žal brez rib, saj so skoraj vse razen morda desetih, ki so jih ulovili na tekmovalju, pustili mirno živeti v Dravinji.

To, da je za nami že del proslav, del praznovanj in vseh govorov je pred nami še vedno 25. maj, dan, ki ga praznuje vsa mladina in nasploh vsi ljudje Jugoslavije. To je praznik za katerega ve cel svet.

P. D.

Očistimo okolje, globoko zadihnimo v nov dan

Letošnje leto je proglašeno za leto čistega okolja, to je, da očistimo našo okolico od raznih navlak; odpadnega papirja, plastičnih vrečk in druge embalaže, ki kazijo našo okolico. Če gremo skozi Majšperk, posebno še po Bregu, ti idilični kraji izgubijo svoj »mit«, ker zaradi mnogih dreves ne vidiš gozda, oziroma zaradi nečistoče ne vidiš lepote tega kraja.

Že v lanskem letu je mladinska organizacija Tovarne volnenih izdelkov Majšperk organizirala akcijo za čiščenje okolja, ki pa se je zaradi slabega vremena žal ponesrečila. Organizirana pa je bila ponovno v letošnjem letu in prvi rezultati so že vidni. Njena prva naloga je očistiti tovarno, od znotraj in od zunaj, kasneje pa se bodo dela razširila na njeno bližnjo okolico.

Pritegniti bi bilo potrebno čimveč mladincev, pozdravljena pa bi bila tudi starejša generacija, ki ima pri onesnazenju okolja tudi svoj delež.

Torej, naše geslo naj bo »ČISTIMO OKOLJE«.

Maksimilijan Serdinšek

85 vrhov za 85 let tovariša TITA

Vključevanje v proslave ob letošnjih jubilejih je velika čast vsakega posameznika, organizacije in tudi vse družbe. Srečni smo lahko, da živimo v socialistični Jugoslaviji, Jugoslaviji, ktere prva osebnost ni nihče drug kot predsednik Josip Broz Tito. Zato je dolžnost nas vseh, da se borimo za domovino in ohranimo svobodo, ki nam je dana in zagotovljena s Titovo politiko.

Nemala čest je bila ob letošnjih jubilejih izkazana tudi Planinskemu društvu Majšperk. Planinska zveza Slovenije je zadolžila naše društvo organizirati proslavo 85 vrhov za 85 let tovariša Tita na Donački gori. To je bila za nas res velika čast, na drugi strani pa še večja obveza. Nismo klonili, ampak polni volana, smo se lotili dela.

Predsednik tov. Vedlin je skupno z upravnim odborom društva pripravil natančen program poteka priprav in same organizacije proslave. Lepo je bilo zvečer 21. 5. 1977, ko je zagorel taborni ogenj, še lepše pa je bilo 22. 5. 1977, ko so se začele formirati planinske grupe iz šestih planinskih društev: Ptujca, Kidričevega, Rogaške Slatine, Rogatca, Poljčan in Majšperka. Vsako izmed teh društev je prispevalo h kulturnemu programu svoj delež.

Slavnostni govornik tov. Smolej je poudaril pomen planinstva že pred vojno, medtem ko so med vojno imeli planinci izredno odgovorne naloge, ki so jih pa cestno in odgovorno izpolnjevali.

Tudi po vojni ima planinstvo velik pomen predvsem v zadnjem času, ko je stroj in uničujoča človeška roka že preveč posegla v zakone narave.

Na kraju je tov. Smolej poudaril, da bi se morali predvsem mladi vključiti v vrste planincev in ne samo točiti med ogromnimi betonskimi giganti in v žrelu motorizacije.

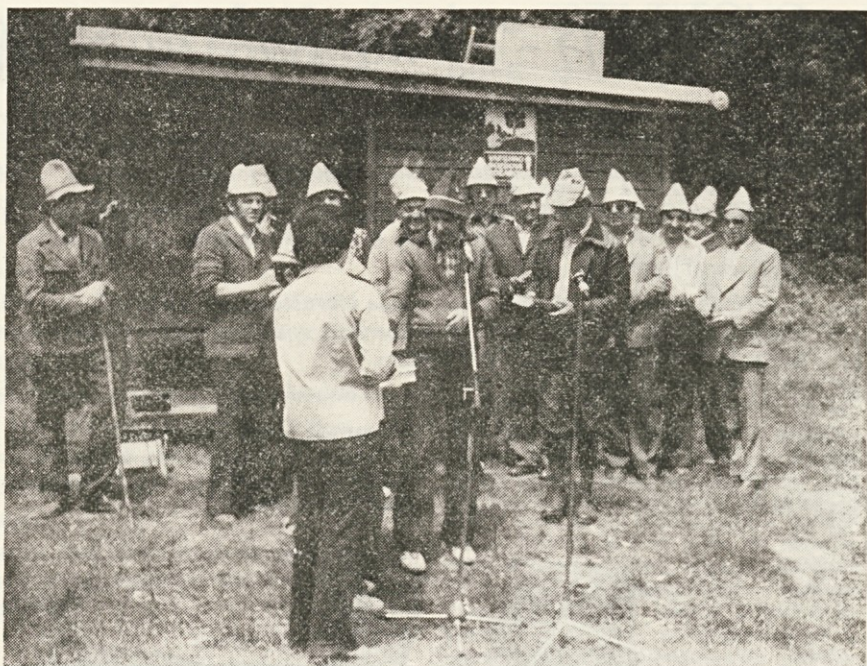
Ob vseh teh jubilejih smo se spomnili članov društva, ki so v teh 27 letih obstoja tako ali drugače prispevali svoj del, da je društvo postalo zares množično in aktivno.

Knjižne nagrade so prejeli: ustanovitelj Planinskega društva Majšperk tov. Fišer Hubert, dolgoletni in sedanjí predsednik tov. Vedlin Stanko, menton mladinske planinske šole tov. Lah Jože in dolgoletni aktivni člani upravnega odbora: Vuk Rezika, Skamlič Majda, Vidic Ivo, Pintarič Franc, Kolar Jože, Sagadin Maks.

Za konec je ansambel Tornado zaigral prijetne planinske skladbe in nemalo je bilo takih, ki so zarajali in zapeli kar na jasi pod Donačko goro.

Želimo si lahko, da bi še nam bila kdaj zaupana takšna naloga, saj srečanja v takšnem obsegu zblížujejo planince in puščajo korenine trdnih vezi.

Lešnik Albin

Podeljevanje nagrad na Donački gori

Planinska šola v Majšperku

27 let je minilo od ustanovitve Planinskega društva Majšperk, 27 let odkar so začeli tudi planinci iz Majšperka organizirano hoditi v gore. Mnogih, ki so bili glavni pobudniki ustanovitve ni več, mnogim leta ne dovoljujejo več vzponov na čudovite Slovenske gore. Kdor je šel prvič je šel še večkrat in vedno se je vrnil z občutkom, ki ostane, z veseljem, ki ga z besedami nikoli ni znal opisati.

Treba je priznati, da pa v zadnjih letih Planinsko društvo ni delalo tako kot bi moralo, vendar po rednem letnem občnem zboru tega ne moremo več trditi. Nasprotno, spet je zaživelo, spet je Planinsko društvo to, kar se za imenom skriva.

Prva naloga je bila pomladiti Planinsko društvo z novimi, predvsem z mladimi člani in sedaj že lahko ugotavljamo, da uspeh ni izostal. Še več, organizirana je bila planinska šola za mlade. Obiskovalo jo je 36 pionirjev in vsi so šolo uspešno končali, saj so si pridobili celo republiško priznanje. Za tako uspešno izpeljavo planinske šole se pa moramo zahvaliti mlademu mentorju tov. Lahu.

L. A.

Titov jubilej

Kot nam je znano, letos praznujemo 40-letnico vodstva tovariša Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije ozi-

roma ZKJ. Ta velik jubilej ima vsestranski pomen za Zvezo komunistov Jugoslavije, za naše nadaljnje delo, za akcijo subjektivnih moči v naši zemlji, za vse naše narode in narodnosti. Prihod tovariša Tita na čelo KPJ predstavlja jubilej komunistov, revolucionarne borbe naše partije. KPJ se je v tem času teoretsko in praktično pripravljala na revolucijo, a v času osvoboditve razvijala in razvijala nove socialistično samoupravne družbeno-ekonomske odnose v vseh oblasteh družbenega življenja. Zgrajena nacionalna enakopravnost ima danes vzoren nivo, kakor tudi suverenost in samostojnost naše države — Jugoslavije.

Rezultati in ogromno izkustvo, ki smo ga pridobili v zadnjih 40. letih niso ločeni, oddvojeni od skupnega dela tovariša Tita. Vezani so za njegovo revolucionarno humano delo za njegovo vizijo, teoretični in politični doprinos naši revoluciji in progresivnemu gibanju v svetu. In prav zaradi tega imamo mnogo upravljalcev, katerih je letošnji jubilej povezan s Titovim rojstnim dnevom in svečanostim, ki se organizirajo v naši državi za Dan mladosti.

Nedavno je predsedstvo CK ZKJ formiralo odbor za proslavo Titovega jubileja. V republikah in pokrajinah so programi že narejeni — povsod proslave 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo partije in njegovega 85. rojstnega dne. Te aktivnosti so povezane z našo družbenopolitično akcijo z zvezo 11. kongresa ZKJ. Titovi jubileji bodo tako rekoč proslavljeni z delom, ustvarjalno kot podpora za nove uspehe in akcije. Proslava Titovega jubileja bo tekla v znaku novih delovnih zmag, v znaku revolucije. To je dolg vseh nas, človeku, ki je celotno svoje življenje posvetil svoji zemlji, svojemu narodu, postal temelje samoupravljanja in neuvrščanja, borbi za mir in bratstvo v svetu.

Žan

Poročilo

o izvršenih sklepih v TVI sprejetih dne 6. 4. 1977

8. 4. 1977 je bila v Ptuj v športni dvorani Mladika osrednja proslava v počastitev letošnjih jubilejev: 40. obletnice KPS, 40 let Titovega prihoda na čelo KPJ in 85 let Titovega rojstva.

Proslave so se udeležili vsi prijavitelji: Repič Janko, Kovač Bojan in Vuk Vanja.

Na tej proslavi so sprejeli knjižice mladih komunistov tudi trije naši novi člani: Lešnik Albin, Erbus Milan in Zajšek Zvonko.

16. 4. 1977 je bila proslava v počastitev letošnjih zgodovinskih jubilejev v Majšperku. Na tej proslavi smo aktivno sodelovali na športnem in kulturnem področju, saj so v vseh športnih disciplinah nastopali člani OO ZSMS TVI, pa tudi v kulturnem programu smo dali svoj recital. Vse priprave pa so bazirale na naši organizaciji.

Mladi športniki smo se srečali z vrstniki iz Merinke in na kraju je bil rezultat 3:3. Ribolov, šah, odbojka zmaga Merinke — namizni tenis, streljanje in nogomet zmaga Majšperka.

Odigrali smo že tudi povratna srečanja in trenutni rezultat je 3:2 za Merinko.

Srečanja so bila zanimiva, to potrjujejo rezultati. Sigurni smo, da ne bo ostalo samo pri tem ampak naj bo to samo uvod v še večja in zanimivejša a prijateljska srečanja.

18. 4. 1977 je prispela v Ptuj zvezna štafeta. Iz naše organizacije so se sprejema udeležili štirje člani: Unuk Roman, Novak Branko, Zajšek Zvonko in Lešnik Albin.

23. 4. 1977 je bil pohod po poteh revolucije v Mostje. Udeležilo se ga je okrog 20 mladih iz naše organizacije, kar je zelo pohvalna številka. Vključeni smo bili v Osojnikov odred, ki je štel približno 3000 udeležencev, po številu najmnogičnejši.

27. 4. 1977 je bila akcija opraviti vsa potrebna dela okrog planinske kočice »Tekstilka« last planinskega društva Majšperk. Akcija je uspela, bo pa še potrebna saj bo 22. 5. 1977 osrednja proslava planincev iz Majšperka in pa vseh okoliških krajev na Donački gori. Organizator te proslave bo Planinsko društvo Majšperk in prav v tem društvu je največ mladih iz TVI saj se je formalno celoten mladinski odsek pri planinskem društvu Majšperk. (Spored proslave priložen.)

Iz vseh teh podatkov se vidi, da je bil mesec april zelo natrpan, bili pa smo dobro pripravljeni, saj je analiza pokazala, da je naše delo potekalo popolnoma zadovoljivo.

Albin

Dajmo, dajmo fantje

Kê lè toti gospod lovijo?

Tamburaški orkester TVI Svoboda pod vodstvom tov. Kosija

Veličastnemu zgodovinskemu pomenu jubilejnega leta KPJ se slučajno pridružuje še lokalna, za naš zahodni predel Haloz zelo pomembna obletnica našega kraja — 40 let obstoja Tovarne volnenih izdelkov — bodoče TOZD MTT — Merinke v Mariboru. Leta 1937 nastala tovarna je od svojega nastanka najala in vedno znova daje glavni utrip življenjski eksistenci in predvsem kulturnemu razvoju prebivalstva tega kraja in njegove širše okolice. Morda ne bi bilo odveč ob tej priliki nekaj spominov o razvoju kulturnega življenja v tej dobi, ki bi zaslužili svoje mesto ob dajanju napotkov bodoči generaciji.

Že pred vojno so bile občasno prirejane odrske igrice, vendar brez posebnega programa. Z rastjo kolektiva tovarne in zaposlenostjo po vojni, je rasla tudi želja po močnejšem kulturnem življenju. Vsi smo čutili veliko potrebo po raznih prireditvah in družabnih večerih, saj je bil kraj izredno osamljen, brez vsakih kulturnih prireditvev z nemogočimi cestnimi zvezami do mesta. Želeli in morali smo pričeti sami ustvarjati. Bilo je ustanovljeno SKUD, ki smo ga pozneje postavili na širšo osnovo — preimenovali smo ga v »Svoboda«. Društvo je kmalu s svojo dejavnostjo presešlo vsa pričakovanja. Preko 200 članov je aktivno sodelovalo v odrskih prireditvah, moškem in mešanem pevskem zboru, godbi na pihala, plesnem orkestru, tamburaškem zboru in bogati knjižnici. Kmalu smo zgradili, v glavnem s prostovoljnimi delom, dve dvorani in tako dobili še kinopredstave. Koliko nesebičnega amaterskega dela je bilo vložnega in koliko samoodpovedovanja je bilo potrebno, da smo se lahko predstavili s kvalitetnimi nastopi. Z izključno lastnimi močmi so postali s svojo dejavnostjo eno najkvalitetnejših in najmočnejših društev. Z gostovanji so nas spoznali

in z velikim navdušenjem sprejemali tudi v drugih krajih in mestih. Končno smo priredili še dve opereti, kar je bil sigurno vrhunec našega dela. S tem pa je nastalo tudi rahlo upadanje. Prinesel ga je čas, nastopanje novih generacij z novimi pogledi, okusi in zahtevami in nujna utrujenost do takrat delujočega kadra. Vpliv vseh nastopajočih elementov civilizacije, je le-tega močnejše zaposlil na drugih mestih.

Majšperk je danes zelo hvaležen za vse kulturne pridobitve, za družabno življenje, ki mu je prineslo napredek in samozavest in zato bi morala biti neodložljiva naloga nove generacije, da to v največji možni meri ponovno oživi. Verjetno je nekdanji način preživel, vendar je potrebno najti nove oblike in prijeme za nadaljevanje kulturnega delovanja, kajti vedeti je treba, da je kulturna in ne samo strokovna izobrazba ključ do življenjske poti vsakega človeka in družbe.

Čampa Anton

Tvoj lik

*Čeprav je zunaj zvezdnato nebo,
čeprav še imam v spominu tvoj šepét,
postalo rosno je oko
in ta svet se zdi mi kot zaklet.*

*In če zaprem oči, tvoj lik je pred menoj,
a vem, ne smem potipati okrog,
ker le tema je tod nočoj
in jaz sem ujeta v ta začaran krog.*

*Vem, morala bi zdaj jokati,
pa le v grlu me duši,
zdaj nemara le boš znal razbrati,
da nisi kriv le ti.*

M. L.

Kako naj zdaj

*Kako naj zdaj
brez tebe živim
moj dragi?
ko srce moje
samo zate bije še.
Ljubezni tvoji moč
se ni upreti,
kot toku lastnega življenja ne,
zato te prosim,
ne razočaraj me*

*Lastovke se vračajo,
Jug topel vodi jih nazaj,
Ugledati pač hočejo
Brž svoj rodni kraj.
In kakor drobne ptičke te,
Misli moje k tebi le hite.*

*Te misli skrite, uganeš ne,
Enkrat preberi le začetnice!*

*Če cvet na polju gledam,
vidim svoj obraz,
osamljena je roža,
kot osamljena sem jaz,*

Z. Lukman

Vi vsi

*Vi vsi hitite po moji poti,
vi vsi, ki hitite soncu naproti,
ne vidite njega, ki tava v temi,
ne vidite njega, ki ima slepe oči.
Nič nam ni mar, da v temi živi,
le vsakdo naprej, proti soncu hiti.*

On je tisti

*Zavita v temo, črnih misli
stopam po sivi ulici in vem,
da on je tisti,
Tisti, ki želim si ga,
tisti, ki potrebujem ga,
tisti ... ki daleč je!*

M. L.

Moji ljubljeni mami

*Moje oči si želijo
tvojih pogledov.
Moje roke si želijo
tvojih objemov
in vedno polno toplih besed.
Jaz samo o tebi razmišljam
moja najdražja mama na tem svetu
in se sprašujem, le zakaj
si morala tako zgodaj zapustiti
ta skromen domek,
mene ter očeta.*

ZEKO

Plesni venček

Ples, glasba, knjiga, kino, radio In televizija je edino razvedrilo, ki ga ima mladina v Majšperku. To, da je ples v resnici najlepše razvedrilo za mlade se je pokazalo tudi v tem, da se je kar 80 mladincev iz Majšperka in okolice prijavilo na organizirane plesne vaje v dvorani »Svobode« Majšperk.

Plesne vaje je vodil tovariš Črnivec iz Ptuja. Da se je mladina naučila najrazličnejših plesov je bilo razvidno iz plesnega venčka, ki je bil 26. marca 1977.

Veselja, ki je prevladovalo na samih plesnih vajah se dejansko ne da opihoditi plesalko ali plesalca plesalca? sati. Kdo ve, kolikokrat je plesalec po-Kdo ve, kako dolgo sta si plesalec in plesalka po tihem štela: »ena in dva, in ena in dva«, da nista ušla taktu glasbe in zaplesala v svojem ritmu. Resnično, bilo je hudo, toda še hujše stvari nas čakajo. Zopet je ena šola za nami in mladi smo bogatejši za deset ali dvajset plesnih korakov, morda celo za danes najmodernejši ples »Bamb«.

Po uvodnem slavnostnem delu in po razdelitvi skromnih daril našima dvema povabljenima gostoma tovarišu Črnivcu in tovarišu Glatzu se je pri čelo pravo veselje, ki se je zavleklo dolgo v noč.

Mladi nismo poznali konca tega sobotnega večera, ni bilo konca smeha, šal in plesa. Vendar pa ni manjkalo

Zaključek plesnih vaj

Dekliški pevski zbor Majšperk pod vodstvom Ivana Volmajera

tudi najrazličnejših iger, kot so poroke in podobno.

Žal pa je tudi ta sobotni večer prehitro minil, a ostal nam je lep nepozaben spomin na plesne vaje in plesni venček.

Želimo si, da se organizira še več takšnih in podobnih vaj, da bi imeli mladi kam zahajate in da bi se zopet srečali na plesišču, v dvorani TVI v Majšperku.

D. P.

Ti ne veš?

Ti ne veš deklica, koliko te ljubim, ti ne veš deklica kaj tvoja ljubezen mi pomeni?

In kdo ve, ali se bo kedaj spomnila name in na mojih par besed, da jo ljubim, da si je želim, »ti deklica mojih sanj«

Razočaranje

Razočaranje, ki v srcu leži — to si ti, ti. Ti, ki sem te ljubil srčno, a ti si se mi norčevala samo, zakaj sem te ljubil? zato, da sem najdražje izgubil? Kdo ve!

Izgubil sem se

Izgubil sem se, izgubil v poplavi čustev, v navalu ljubezni, v želji po sreči. Izgubil sem se v mračnih iluzijah, med milijoni ljudi. Želim nazaj sebe. Hočem sebe, hočem obvladati svoje srce, svoje življenje. Nočem laži — ne, hočem resnico — a tega mi nihče ne verjame.

ZEKO

Verjamem . . .

Majšperk je mala vasica, za sabo pa skriva zgodovino, skriva spomine, ki jih vsak ob svojem trenutku rad ali nerad obuja. Vsakemu izmed nas ostajajo v spominu dogodki preteklosti. Včasih rečemo, da moramo to ali ono stvar pozabiti, toda nikdar se ne zavedamo, da se to ne more zgoditi. Srce je majhno, a vendar toliko prostorno, da za vsak spomin prihrani svoj kotiček in ga skriva . . . skriva ga tako dolgo, dokler sami sebe ne pripravimo, da ne kaj obudimo.

Nerada se vračam v preteklost, ker me nanjo vežejo lepi a tudi boleči spomini. Pravzaprav me spominja sam rojstni kraj, ta mala vasica, ki mi daje tisto, čemur pravimo — upanje. Če upam torej tudi verjamem . . .

Kraljeval je v hišici ob cesti, vse naokoli je kraljevala s svojim bogastvom narava, njegova ljubljenska. Tako rada sem se z igranjem vračala čez hišni prag, kajti vedela sem, da stene skrivajo njiju, očeta in mater, ob katerih smo se počutili tako varno. Še najbolj takrat, ko sta nas vzela v naročje. Takrat je iz njunih oči žarela sreča, otroški obrazek pa se je od radosti razpoategnil v nedolžni nasmeh.

Sreča!

Občutila sem jo, vedela sem zanjo le kot besedo in njen pomen, po svoji otroški maselnosti pa sem tolmačila, da tako pač mora biti. Srečen bit res ni težko, le srečo ustvariti je težje; zato se ob tej toliko vredni besedi tudi nikoli nisem ustavljala in spraševala, kajti le-ta mi je bila dana.

Pred hišo razprostira svojo krošnjo vrba žalujka, katere hladna senca se mu je zmeraj priliegala. Rad jo je imel, saj jo je zasadila njegova roka. Z nasmehom na obrazu je krožil z očmi od drevesa do drevesa, od cvetice do cvetice . . . Da, vse to, kar so objemale njegove oči, tako se ti je zdelo, je bilo njegovo. Narava! Ti si edina, ki pravično sodiš. Ti edina daješ vsakemu nekaj sonca, nekaj vode, nekaj hrane. Vedno razdeliš med vse, nikoli pa ne daješ vsega enemu, ker veš, da boš s tem storila krivico drugemu. Kdor te ljubi, kdor ob pogledu nate nekaj občuti se zaveda, da ga ne boš razočarala. Tudi njega nisi in zato sem ti hvaležna. Čutila sem, da ga ob pogledu nate prevzema sreča in takrat sem bila srečna tudi jaz.

Pa vendar sodbo izrekaš vsakemu ti in tudi njemu si sodila. Čutil je on, čutili smo mi, a njemu si kljub temu pomenila vedno več. Čedalje rajši se je zatekal k tebi, ker si ga umirjala. Dajala si mu hkrati upanje in mu vsaj za trenutke odvzela tiste strašne misli, da bo zapustil vse tisto, kar je ustvaril in kar je v svojem življenju želel še ustvariti.

Tolikokrat zrem skozi okno; pogledam tja, kamor so begale njegove oči in se sprašujem zakaj, oh zakaj si tako sodila prav njemu. Nisem želela tega komu drugemu, ker nikogar nisem sovražila v dno srca, toda prizadela si nas. Samo spraševala sem se, zakaj njega in žal nisi nikoli odgovorila. Pač. Tako tiho, čisto tiho si izgovorila eno samo besedo, da me je kar srh po telesu. Prevečkrat sem te spraševala in prevečkrat si odgovorila, čeprav si vedela, da bom vprašala vedno isto. Tako dolgo, da sem to beseda zasovražila. Vidiš, šele takrat sem nehala, ko sem vedela, da je namenjena tudi meni.

Usoda!

Ne sam omeni, vsem je namenjena. Bojim se. Prosim te varuj me, kot si varovala njega, ker vem, da zlo lahko stori le človek sočloveku.

Upam in hodim po njegovih stopnjah, hkrati pa si želim da bi uresničila vse tisto, kar si je on zadal zame, oziroma kar je pričakoval od mene. Večkrat sem zgrešila, ker je njegovo sled neka tuja noga zmaličila . . . Toda zdaj ne bom več zgrešila. Vodi me nevidna sila. Narava, morda je to del tebe, morda je to čut ki me vodi . . . ne vem, a kljub temu upam in verjamem, kajti upanje je človeško.

Poglej znova in znova se sprašujem, odgovora pa ne dobim. Raje reci, da odgovorov ne bom dobila, da ne bom nanje zastoj upala, kot jih ni dobil on, i zadovoljna bom. Tudi v meni ostaja upanje in kljub temu, da me bo nekega dne prehitela usoda, ki usmiljenja ne pozna, te občudujem in te imam rada.

Do natankosti se spominjam tistega dne. Skrila sem se za hišo in jokala, jokala . . . Nebo je bilo rdeče, odsev je bil tako čuden kot še nikoli; zdelo se mi je da tudi ti jokaš. Vem da nisi, toda povej mi, zakaj je bilo vse tako nestvarno.

Rdeča barva! Ljubiti!

Vedela si, saj si tudi po travnikih zasejala na stotine rdečih cvetic.

Vidiš, zopet si edina, ki si vedela za skrivnost. Še poslednji dan si tiho, z lahkim vetričom povedala, da je ljubil, še tisti dan si razkrila vse tiste besede, stavke, ki jih je njegova roka napisala na papir samo zate. Vračala si mu to s svojimi bogastvi, nam pa si razodela, da si sila skrivnostna. Vedi, da smo ga tudi mi ljubili in da spomini ne bodo nikoli opešali. Nasprotno. Zdi se, da so vedno bolj sveži.

Ina kaj je ostalo tebi? Nam so ostali spomini, in upanje, da tvoja sodba ne bo preveč huda; tebi ne ostanejo niti spomini, ker le-ti zate ne obstojajo.

Ti si bila preteklost, si sedanost in boš prihodnost. Del vsega tega smo in bomo deležni tudi mi, a še kljub temu nismo enaki. Nikoli ne bomo, ker nas boš prehitela in nas zakopala v svoj skrivnostni svet . . .

L. V.

Mladina v Majšperku

Kot mnogi člani naše organizacije sem se tudi jaz odločil, da napišem kaj za naše glasilo. Za pisanje se nisem odločil iz razloga, da bi našteval uspehe, katere smo dosegli, ampak da bi spomnil tudi na stvari, ki nam niso preveč v hvalo.

Predvsem bi rad opozoril, da se premalo zavedamo naše vloge v naši samoupravni družbi. Nikjer ni zapisano, da je mladi rod v Majšperku zrastel zato, da prireja zabave in hodi na izlete, ampak je naloga mladih čisto druga. Zakaj se ne bi raje vprašali, kako sodelujemo v samoupravnih organih in v družbenopolitičnih organizacijah. Posebno pomembno pa bi bilo, da bi se lotili raznih problemov v OOZSMS TVI Majšperk. Zakaj je udeležba na sestankih le 20 %? Ali ostalih 90 članov nimā nikakršnih hotenj po združenem nastopu na samoupravni sceni TVI? ali jih nič ne zanima, od kod naši milijoni izgube in kaj bo z nami jutri ob takšnem gospodarjenju? Ali ni že čas, da pogledamo resnici v oči in si povemo, da pri nas ni nekaj v redu in da zahtevamo temeljite spremembe v TVI. Mar ni že čas da ovržemo desetletno mišljenje o mladini v Majšperku? Že v času, ko sem bil predsednik, sem si ustvaril neko določeno sliko o ljudskem mišljenju o nas mladih, ki izgleda približno tako: mladi se zbirajo v mladinski sobi zato, da popivajo, čistijo oklje, pripravljajo zabave, dalje pa mi nismo sposobni priti. Hvala za takšno lepo mnenje, če ste se česa takšnega naučili v svojih mladih letih, še ni treba misliti, da smo takšni tudi mi. Ali?

Roman

Prijateljici

Uprava 245, tkalnica 310, predilnica...

»Oh, Mimi, ponovno imam enega človeka več, ali si tako dobra in mi ga pomagaš poiskati« sem obupana prosila prijateljico.

Mimi je čudovita ženska. Stara je trideset let, pročena in mamica triletnega sinčka.

Ko smo ustanavljali nova delovna mesta, je v sistemizaciji delovnih mest bil tudi »Referent samoupravnih organov«; pa kako se to delovno mesto ne bi ustanovilo, saj imamo danes v podjetju samo še seje in sestanke preidemo v podpis drugega, tretjega.

Prosto delovno mesto smo razpisali v dnevnem časopisu in čakali na prijavljence.

V duhu sem že videla mlade, ki so se prijavili na razpis. Vsako jutro sva z Mimi hitro preleteli pošto. Prijave so prišle, veliko se jih je nabralo, toda eden ima štiričlansko družino in pogoj — trosobno stanovanje, drugi nima potrebne izobrazbe, tretji zahteva stanovanje in osebni dohodek, ki ga prejema sam direktor.

Po poteku razpisa sva komaj čakali sejo. Odbor za medsebojna razmerja je vse prošnje zavrnil, češ, niti enega teh ne moremo sprejeti. Prvič, nimamo stanovanja, drugi naši OD so premahni, da bi kdo hotel priti v ta zakotni kraj, kjer še asfalta ne premoremo. Nato je predsednica sindikata predlagala, da pogledamo kakšen kader v tovarni že premoremo in poskušamo najti nekoga doma, sama je predlagala tov. Marijo Haložan. Predsednik odbora za medsebojna razmerja je prosil še za kakšen predlog. Bojan je predlagal Jožeta, Jože Bojana. Ker drugih predlogov ni bilo je predsedujoči dal na glasovanje te tri in z veliko večino glasov je zmagala Marija.

Zjutraj sem bila prva v pisarni. Iz oglasne deske sem vzela zapisnik in ga prebrala. Ne, to ni mogoče, referent je naša Mimi, uh, to bo presenečenje. Počakala sem, da je prišla; obrnila sem se k njej in brala:

»Odbor za medsebojna razmerja je na svoji 13. redni seji imenoval za Referenta samoupravnih organov tov. Marijo Haložan z 24,90 din na uro in korig. produktivnostjo.

»Nehaj Beti, nehaj, če bi bilo to res, bi morala biti ti direktor, ne naš »Lujzek«.

To bi bil špás, s svojo srednjo šolo pa direktor, uh,« sem se pošalila.

No zavedaj se že enkrat tega, da je danes delavsko samoupravljanje, nekje to preveč izkoriščajo, mi pa ga še pre malo poznamo, da bi ga lahko uveljavljali. No, pa sčasoma, bo tudi to.

»No Mimi, preveč strogi pa zopet ne smeva biti, saj vidiš, da je z eno nogo že v pokoju, naj še na stara leta pokaže kako se vodi, kako so oni delali v mladih letih, naj nam bo za vzgled,« sem pridala.

»Imaš prav, naj on drži vajeti v rokah, saj samoupravna delavska kontrola tako ne vem več ali še obstaja ali ne. Čuj, ali se spomniš kakšnega njihovega sestanka?« me je porogljivo vprašala.

»Ja, uvodnega in skoraj bo minilo dve leti odkar smo jo imenovali!« sem dejala, pa saj je tudi škoda, da bi kaj delala, in odbor se tega zaveda, zato miruje.

Mimi je zamišljeno potegnila iz torbice ključke in počasi odpirala predal za predalom, sama pa sem pristavila lonček za kavo in se lotila dela.

»Poslušaj Beti, tudi na gospodarskem poslovnem odboru smo slišali čudo stvari, same nerazveseljive novice. Naša roba je zanič, nihče je več noče kupiti, vse je preveč drago.

»Ali pa so naši trgovski potniki zanič, Mimi,« sem skoraj jezno pristavila, sedaj, ko boš zasedla ta »stolček« se tudi ti ne boš več tako gnala za delom, kar danes se te že bojim, kako visoko boš letela, — pa je bilo včasih tako lepo delati s teboj!« sem žalostno pristavila.

»Veš Beti, dosti rajši bi opravljala to delo, ki sem ga doslej, temu sem navajena, šefa tudi imava dokaj dobre, kdo ve kako bo sedaj. Skušala bom govoriti s predpostavljenim, če lahko ostanem vsaj v tej pisarni, prostora je dovolj.«

»Danes ga ne bo, do jutri pa si bova že kaj primernega izmislili. Ali veš, da še sedaj ne morem najti napake? Najraje bi vse skupaj zabrisala skozi okno. Le kje sem dobila enega preveč, ali pa sem katero nosečnico štela za dva!«

»Beti, nič lažjega, stopi k prvemu in mu reci naj napiše odpoved, pa bo »štimalo«, ali pa morda še vodiš svojo simpatijo, ki je dala odpoved takrat, ko si ti bila na dopustu,« me je podražila in odšla od omare, kjer sva shranjevali zapisnike. Iz fascikla je vzela zapisnik in mi ga izročila.

Stemnilo se mi je pred očmi. Na papirju so plesale črne črke, kakor da se hočejev norčevati iz mene. Iz besed »Podpisani L. K. prosim naslov, da me sporazumno razreši iz delovnih dolžnosti z dne...« nisem mogla veliko razbrati. Spraševala sem se zakaj je to storil, kaj ga je privedlo do tega in nehote sem se spomnila njegovih besed:

»Veš Beti, ne bom mogel več dolgo gledati tvoje vitke postave, ko hodiš mimo našega okna, strojev, ko obešaš obvestila po oglasnih deskah. Vem, ti pripadaš drugemu, sam pa te imam tako zelo rad. Umaknil se ti bom s poti in odšel s svojo bolečino daleč, daleč.

Tiho sem zajokala, in ko sem začutila na svojem ramenu Mimino roko, sem vedela kako zelo je potrebujem. Kako malo je še ljudi na svetu, ki bi ti bili pripravljeni stati ob strani v hudem in dobrem, ne, ona ne sme oditi, mora ostati z menoj, samo njej lahko zaupam.

Popila sem kavo. Kot čarodejna moč se je razlila po žilah in mi dala novih moči za delo.

Ponovno sem seštelala in zaključila Zbirnik. V podjetju pa je bil eden manj, priden, vesten... na njegovo mesto bo prišel drugi in nihče ne bo vprašal zakaj.

»Beti, takšno je življenje, prideš, nato moraš zopet oditi, v podjetju pa bomo pustili svoj trud, svojo mladost. Za koga? se morda sprašujemo, odgovor pa je vedno enak — zase za svoje drage!« je še Mimi pristavila s svojim božajočim glasom.

S. R.

Obisk sejma mode v Zagrebu

Kakor vsako leto tako je tudi letos organiziral mednarodni sekretariat za volno sejem vzorcev za sezono pomlad, poletje 1978. Letos je bil ta sejem v precej razširjeni obliki, saj so na njem sodelovali najvidnejši dezinaterji izven Jugoslavije.

Sejem kot tak, dejansko prinaša novitete dezenov in barv, ter kompletne barvne palete, ki so predvidene za pomlad, poletje 1978. Lahko rečem, da je ta sejem v resnici sejem dezinaterjev, ter posvet s strokovnimi dezinaterji iz treh najvidnejših držav moške mode v svetu. Barvna paleta, ki je predvidena za pomlad 1978 je več ali manj v rjavih in drap tonih z močno vidnim karom in črtami.

Tovariš Casera iz Italije, ki je imel najstrokovnejše predavanje, je bil pripravljen odgovoriti na vsa vprašanja slušateljev, bilo po tehnični ali strokovni plati. Povedal je vsa svoja izkustva in znanje glede deziniranja vzorcev za moške obleke. Sejem se je odvijal v hotelu Intercontinental v Zagrebu in je trajal en dan. Vsi dezinaterji in slušatelji smo si lahko ogledali vzorce, ter del teh vzorcev vzeli tudi s seboj v podjetja, tako, da ima dezinater in prodaja okvirno sliko glede mode, ki je pripravljena in predvidena za sezono vnaprej.

Moje osebno mnenje, ki sem si ga ustvarila po tem sejmu, lahko rečem, je takšno. Tak sejem je v resnici sejem, ki je vreden obiska in mislim, da je prav, da se omogoči naši dezenaturi obiskati jih čim več.

Danica Planinc

Otvoritev mladinske sobe

Bi ali ne bi?!

Tako rekoč je mladinska soba končana in sedaj je bilo potrebno opraviti slavnostni del in izročiti mladinsko sobo mladincem v uporabo.

Človek, ki smo ga izbrali, da je prerezal trak med vrati mladinske sobe, je bil tovariš Serdinšek Maksimiljan — do takrat najstarejši član našega kolektiva, saj je bil tik pred upokojitvijo. Datum našega slavlja je bil 19. marec 1977 in od takrat dalje je mladinska soba dobila tudi dejansko podobo ter nam resnično služi kot prostor, kjer se shajamo mladinci, z mislijo na nove delovne akcije in na uresničevanje govorov tovariša Tita, ki nenehno poudarja, da je mladina tista, na kateri se gradi naša nova in še lepša Jugoslavija.

Vendar pa je le peščica mladincev, ki prihaja v svoj prostor, se razvedri in veseli. Mnogo mladincev še od danes ni videlo mladinske sobe, kaj šele, da bi med nami prebili vsaj en dan ali en sam večer. Za nas je mladinska soba ob otvoritve naprej še lepša, saj je to naš prostor in nam ni potrebno več zahajati v gostilno, da bi igrali karte, šah in podobno.

Danes nam je vse to na razpolago v mladinski sobi, in tako nam starejši ne morejo več očitati, da mladina zahaja samo v gostilno, namesto na bi bila bolj aktivna na družbenopolitičnem in kulturnem življenju.

Planinc Danica

Trak je prerezal tovariš Serdinšek

Zamisli, da si mladinci uredimo mladinsko sobo in si v njej krajšamo dolgočasne večere našega polproletarskega Majšperka, smo pričeli tudi postopoma uresničevati.

Zabave, ki smo jih priredili skupno z našim Industrijskim gasilskim društvom TVI Majšperk, so nam finančno pripomogle k uresničitvi našega cilja. V naši mladinski sobi je vloženih skoraj 600 ur prostovoljnega udarniškega dela, in to dela desetih mladincev, ki smo ponosni na to, da smo bili v stanju toliko narediti. Mladinska soba je šele prva resnično izpeljana akcija in hkrati vodilo za nadaljnje delo.

Še ni dolgo tega, ko smo dolge zimске večere prebili ob delu v umazanih kavbojkah od ometa in »gipsa«, in teniskah ter ob glasbi pozabljali, koliko dela je še pred nami.

Pozabili smo vse probleme in težave, s katerimi se mladinci srečujemo v tovarni, v zasebnem življenju in doma.

Tako je napočil dan, ko sta Albin in Milan odšla nakupovat tapete, preprogo, reflektor, omaro in vse ostale drobnarije, ki smo jih potrebovali. Preteklo ni niti štirinajst dni, in naša mladinska soba je dobivala vedno lepši in veselejši obraz. Naposled so bili narejeni tudi lestenci, ki so izrezljani iz lesa in stenska vitrina za pokale ter polica za knjige in plošče.

VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC VIC

Sinko vpraša mamico, zakaj na morju merijo z milijami, pri nas pa s kilometri.

»Veš sinek, pri nas računamo z dinarji, na morju pa z jurji!«

Mamica, zakaj ti je očka rekel »idi ot?«

»Veš sinko, tvoj očka se želi lepo izražati, pa uporablja tuške.«

Mamica, kaj pa poemni ta beseda?

»Veš, tvoj očka bi mi s to besedo rad povedal kako zelo, zelo me ima rad!«

Potem si pa gotovo zelo vesela, da ti tako reče, kajne?

Po nenehnem tkalniškem ropotu se prileže takle počitek

V ambulanti je bila velika gneča. Na vratih se prikaže prikupna zdravnica in reče pacientom:

»Hitro se slecite, ker se doktorju mudi!«

Kot pacient pride neki moški, slečen do pasu in doktor ga vpraša:

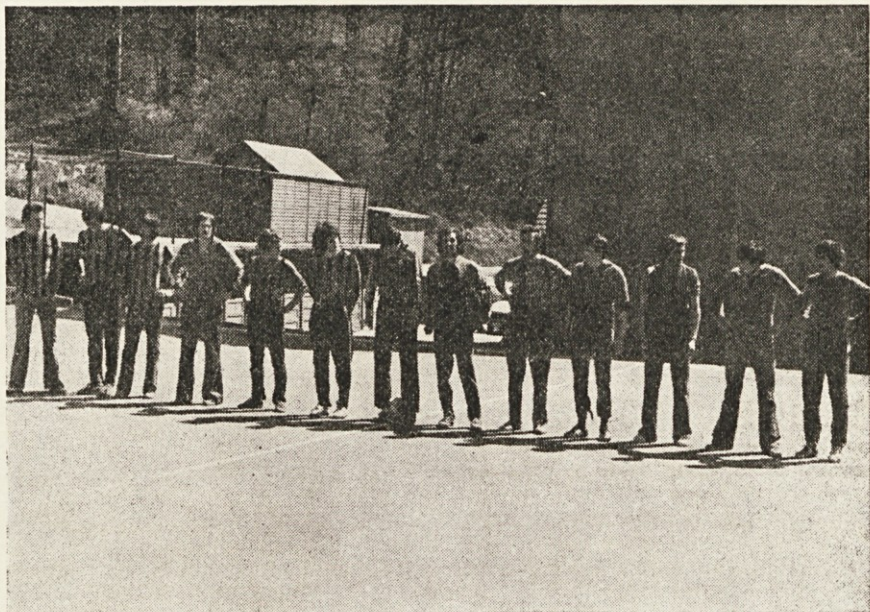
»Kaj pa je z vami narobe, kje vas boli?«

Pacient pa mu odgovori:

»Gospod doktor, drva sem vam pripeljal, pa ne vem, kam jih naj dol vržem!«

Kako to, da se Majšperčani držijo pokonci

Majšperčani, ne se pustiti Mariborčanom!

Janez se pelje z vlakom. Pride sprevodnik in zahteva vozne karte. Vsi potniki jih imajo, le Janez jo išče po žepih. Nazadnje mu sprevodnik pove, da jo ima v ustih. Sopotniki se smejejo in ga imajo za loleka. Janez pa se znajde in jim zabrusi: »Loleki ste vi, ki ste si kupili vozovnice, sam pa sem jo pobral na peronu in datum zažvekal!«

Saj ni čudno, da nam potem skuhajo »najlon juho«!

Inženirju Francu Kafli v spomin

V mesecu juliju smo se za vedno poslovili od našega sodelavca Franca Kafli iz Majšperka. Prav gotovo ne moremo ta hip in še dolgo ne bomo mogli doumeti praznine, ki je nastala za njim ob mnogo prerani tragični smrti.

Še pred kratkim je z veseljem in poln delovnega elana vestno delal; brez dela si ni znal predstavljati življenja. Bil je tekstilni inženir, toda kljub njegovi izobrazbi je bil skromen, kljub njegovim ogromnemu znanju je bil preprost in priljubljen med sodelavci. V sili si se lahko obrnil nanj, našel je rešitev, če pa te ni mogel poiskati, je dal toplo besedo in dober nasvet.

Bil je človek, ki o svojem delu trezno premislil in se ga ni nikoli lotil prenaljeno. Zato mu tudi ni bilo težko sodelovati v samoupravnih organih, bil je tudi zavesten komunist. Njegove besede, predlogi in misli so ne samo potrjevale njegovo delovno zavest in zavest delavca ter človeka, temveč so bile vsem koristen zgled in napotek.

Vsem, ki so delali z njim in ga poznali, bo ostal v trajnem spominu!

Sodelavci!